

“Millî Eğitim,, de “Bütünlük,,

Cavit BİNBAŞIOĞLU

M. Eğitim Bakanlığı, “Millî Eğitim” çalışmaları mızın toptan ele alınması işine girişmiş bulunuyor. Bu amaçla kurulan “Eğitim Danışma Kurulu“, genel bir “Millî Eğitim Plânı”nın esaslarını hazırlamakla görevlendirilmiştir.

Bu önemli işe girerken, kanaatimizce, ilk tesbit edilecek şey, en küçüğünden en büyüğüne kadar her dereceli öğretim kurumlarımızın çalışmalarına etki yapacak “eğitim felsefesi”nin ne olduğudur. Bunu, “psikoloji” ilmine dayanan eğitim görüşleriyle memleketimiz şartlarının (Türk çocuğunun ve yetişkininin ihtiyaçlarının) bir arada mütalâa edilmesi ile bulabiliriz. ATATÜRK’ün eğitimle ilgili nutuklarında da Türk Eğitim Felsefesi’nin önemli unsurları vardır. O, bir kere şöyle seslenmişti: “Terbiye ve tedriste tatbik edilecek usul, bilgiyi insan için fazla bir süs, bir tahakküm vasıtası, yahut medenî bir zevkten ziyade, maddî hayatta başarı sağlıyan amelî ve kullanılabilir bir cihaz haline getirmektir.” Yeni nesli ve yetişkinleri eğitecek bütün millî eğitim teşkilâtımızın göz önünde bulunduracağı eğitim felsefesinde, ferdin: “bilgili ve bilgisini iyi yönde kullanabilecek kudrette”, “ahlâklı” “hayat problemlerini çözebilecek düşünce kudretine sahip”, “başkaları ile olan münasebelerinde medenî ve duygulu” olması da herhalde, önemli yer alacaktır. Tesbit edilecek böyle bir eğitim felsefesi, hazırlanmakta olan yeni Anayasa’da yer almalıdır. Çünkü, bütün faaliyetlerimiz gibi, eğitim çalışmalarımız da kaynağını veya ilhamını oradan alacaktır. Bu, aynı zamanda, millî eğitim gibi çok büyük ve geniş bir işi başaracak elemanları da bir görüşte toplamaya yarayacaktır.

“Millî Eğitim”de “Bütünlük”ü sağlıyacak böyle bir felsefe, şüphesiz ki, her dereceli okullarımızda okutulacak “konular”a, “takibedilecek öğretim metodları”na, ve kurumlarımızın genel havasına etki yapacak, bunların birbirini tamamlamasını amaç edinecektir.

Bu “Bütünlük”ün gerçekleşebilmesi için buna etki yapan bu unsurların, eğitim kurumlarımızda birbirine karşıt (zıt) olmaması gerektiği gibi, hepsi de tesbit edilecek “eğitim felsefesi”nde birleşmelidir. O zaman, bütün eğitim kurumlarımız bir ahenkle çalışabilirler. Hattâ, bu “bütünlük” içine “öğretmen” de girebilir. Belli bir okul kademesi için yetiştirilecek öğretmenlerin belli kademelerde öğrenim yapmalarının sağlanması, hak ve vazifeler arasında ayrılık gözetilmemesi gibi. Bu, uzun vadeli bir iş olsa da bugünden tedbir alınabilir.

Bu konuda belirtilmesi gereken başka bir husus da “okul açılması, öğretmen yetiştirilmesi” problemlerinde dikkat edilmesi gereken “bütünlük”tür. Bunu başka bir yazıda açıklayacağız.